

SATHYA SAI INFORMATION E-TIDNING

VÅR 2014

SANNING ✕ RÄTT HANDLANDE ✕ FRID ✕ KÄRLEK ✕ ICKE-VÅLD

Att sjunga Guds namn är den bästa andliga övningen i Kali-tidsåldern..	
Amrita Dhara-tal den 12/7 1996.....	3
Håll fast vid sanningen under alla omständigheter.....	
Amrita Dhara-tal den 13/7 1996.....	14
En kärleksfull och sann guru, av P. Krishna.Kumar.....	30
Nyheter från Sai-center.....	31
En lätt beröring av Baba botade polio, Gudomlig strålgång.....	33

Sathya Sai information är den svenska Sathya Sai-organisationens officiella tidskrift.

Att sjunga Guds namn är den bästa andliga övningen i Kali-tidsåldern

Sathya Sai Babas Amrita Dhara-tal i Sai Kulwant Hall,
Prasanthi Nilayam, den 12 juli 1996.

I Sin stora medkänsla höll Sathya Sai Baba dagligen tal i nästan två månader i Sai Kulwant Hall, Prasanthi Nilayam, med början den 16 juni 1996. Dessa tal omfattar en mångfald andliga ämnen av praktisk nytta för den moderna människan och belyser Indiens rika kulturarv som har sin grund i Veda-skrifterna. Som läsarna själva kommer att märka utgör detta en rikedom av upplyftande andlig kunskap som kan berika, upplysa och förvandla mänskligheten. Detta nummer innehåller Sathya Sai Babas tal, från den 12 och 13 juli 1996. Sanathana Sarathi har publicerat dessa tal som givits det passande namnet Amrita Dhara, ett flöde av gudomlig andlig föda.

*O du ädla människa!
Liksom en stark armé är väsentlig för en fästning,
heder väsentlig för en kvinna,
namnteckning väsentlig för en skuldsedel
är det väsentligt att ens tal grundas på sanning.
« telugu-vers»*

UPPRÄTTHÅLL MÄNSKLIGHET GENOM RENHET, TÅLAMOD OCH IHÄRDIGHET

Att glömma denna princip innebär att glömma det mänskliga.
Studenter!

När ni måste säga något gör det i enlighet med tidens och omständigheternas krav. Tala ödmjukt så att ni inte sårar andra.

Använd aldrig hårda ord. Dessutom bör ni inte tala osanning bara för att behaga någon. Vare sig andra uppskattar det eller inte, håll er alltid till sanningen i både ord och handling. Tala med övertygelse. Först då blir ni respekterade i samhället. Upprätthåll respekten för individen, nationen och för mänskligheten i stort. Talet är grunden för allt detta. Jämställ talet med er livgivande andning.

Sanning är en prydnad för mänskligt tal

Förstår ni varför ni begåvats med en tunga? Är det för att förfalla till onödigt skvaller? Nej, nej, den har ni fått för att tala sanning. Sanning är en prydnad för det mänskliga talet liksom välgörenhet är en prydnad för handen. Gott uppförande är centralt i människans liv. Människan använder dock sin talförmåga på ett godtyckligt sätt, talar osanning och förlorar därmed respekt i samhället. Vad är människans verkliga prydnad? Det är sanning. De heliga skrifterna uppmanar: *Tala sanning, tala vänligt och uttryck ingen obehaglig sanning. Tala sanning, handla rättfärdigt.* Dessa två principer utgör hörnstenarna inom indisk kultur. Ni bör rena era hjärtan och förädla er genom att följa dessa principer.

Frid kännetecknar ädla själar. Sanning är en prydnad för människan. Sällhet är Guds kännetecken. Människan kan bara erfara högsta lycka när hon kontemplerar över Gud. Världslig och fysisk lycka är tillfälliga. De är inte verklig lycka. Påverkad av stolthet över rikedom och makt använder människan sig av många onda tillvägagångssätt, men rikedom och makt är tillfälliga som passerande moln. Vare sig det är fysisk kraft, mental kraft eller rikedom är alla dessa tillfälliga.

*Man må äga fysisk skicklighet och intelligens,
men man kommer ändå att råka illa ut
om man saknar gudomlig nåd.*

Karna var en tapper krigare, men hur blev hans öde?

Glöm aldrig denna sanning.

« telugu-vers »

Karna ägde stor fysisk kraft, ett skarpt intellekt och kraftfulla vapen. I själva verket hade han begåvats med alla stora förmågor. Han var helt överlägsen Arjuna i alla dessa avseenden. Arjuna ägde inte heller Karnas generositet. Karna bröt aldrig sitt ord. Fastän han begåvats med alla dygder och en anda av uppoffring blev han en av de fyra ondskefulla Kauravabröderna (Duryodhana, Dussasana, Sakuni och Karna) eftersom han inte kunde svika det löfte han givit den ondskefulle Duryodhana. *Tala om för mig med vilka ni umgås så ska jag tala om för er vilken karaktär ni har.* Dåliga egenskaper blir följderna när ni umgås med dåliga människor. När ni är i gott sällskap tillägnar ni er däremot goda egenskaper. Kol lyser som elden när det kommer i kontakt med den. *Som ert umgänge är, så blir ni själva.* Som mjölet är, så blir chapatin. Den föda ni äter avgör hur er rapning blir.

Begär och girighet fördärvar människan

Studenter!

Såret orsakat av ett fall kan läkas med tiden, men såret orsakat av hårda ord läker aldrig. Betrakta sanning som livsviktig. När ni talar till era föräldrar, vänner och äldre bör ni försäkra er om att ert tal genomsyras av sanning.

Hanuman var Sugrivas minister. Han sökte upp Rama och Lakshmana i enlighet med Sugrivas instruktioner. Rama var mycket tilltalad av Hanumans mjuka och vänliga sätt att tala. Han sa till Lakshmana: "Käre bror, Hanuman är begåvad med frid, dygder och mod. Hans frid återspeglas i hans tal. Hans dygder blir uppenbara genom det vördnadsfulla sätt på vilket han betar sig. Sitt mod visar han tydligt genom att komma ned från toppen av berget Rishyamuka på ett ögonblick." Människans goda och dåliga egenskaper avslöjas i hennes tal. Allt hon upplever är reaktionen på, genljudet och återspeglingsen av hennes tal.

Ni känner alla till den omfattande förekomsten av ondska och orättvisa i världen nu för tiden. Den beror på Kali-tidsålderns inflytande. Människan

av i dag sitter fast i begär och girighet. Hon har obegränsade begär. Det är inte fel att önska saker som är nödvändiga för det dagliga livet. Vi behöver vissa saker för att kunna upprätthålla vår familjs värdighet och heder. Det är vår plikt att trygga samhällets heder och välfärd. Samhällets heder är hela nationens heder. Först kommer individen, sedan samhället och därefter nationen. Därför bör studenter först utveckla goda personliga karaktärsegenskaper. Detta ger en individ värde och han respekteras. Därefter bör ni upprätthålla er familjs heder. I forna tider brukade människor lägga stor vikt vid familjens heder vad gällde äktenskap, men nu för tiden tar ingen notis om individens karaktär eller familjens heder. Det är naturligt för människan att ha ädla önskningar och tänka på sina personliga egenskaper, familjens heder och samhällets välfärd.

För det andra är människan nu för tiden besatt av girighet. Det är omöjligt att säga hur många som förlorat livet på grund av sin girighet. Ingenstans värderas nu för tiden goda karaktärsegenskaper och vänskap. Det är bara pengar som ses som det viktigaste för människan. Därför skapar många sig en enorm förmögenhet. Men vart tar alla dessa pengar vägen? Vad gör de med dem? Använder de dem i ett gott syfte eller till välgörenhet? Använder de dem till att erbjuda de fattiga utbildning och hälsovård? Inget av detta. Har det inte funnits många kungar som samlade rikedomar och vann ära och berömmelse? Var finns de nu? De tog inte ens med sig en handfull sand när de lämnade denna värld. Det är dock inte fel att tjäna pengar till att uppfylla våra nödvändiga behov i vårt dagliga liv, men ni tror att den utbildning ni får bara är till för att tjäna pengar.

*Ni må skryta med att ha samlat ihop en stor förmögenhet,
men den ger er inte alls någon sinnesfrid.
Ni må skryta med hög utbildning,
men den hjälper er inte
att vinna ens ett uns av frid i denna värld.
« telugu-vers »*

Detta är det "storslagna" med modern utbildning! Den befrämjar bara fåfång argumentation vilket leder till ovänskap, inte till frid. Därför är det inte bra att ägna sig åt argumentation.

Tre egenskaper måste människan utveckla för att trygga sin mänsklighet – renhet, tålmod och ihärdighet. Detta är de tre väsentliga mänskliga värdena. Renhet leder till sanning och rättfärdighet, och ni upplever sällhet genom att praktisera dessa. När ni har tålmod följer rättfärdigt beteende och tillämpning av icke-våld. Med ihärdighet och tålmod kommer ni att tillägna er alla de mänskliga värdena. När ni följer kärlekens och rättfärdighetens väg kommer ni aldrig att tillgripa våld. Den som är fylld av sanning och frid känner sig aldrig upprörd i någon situation. Även om ni bara tillägnar er ett av dessa fyra mänskliga värden – sanning, rätt handlande, frid och kärlek – kommer ni helt säkert att tillämpa icke-våld. Man behöver inte anstränga sig speciellt för att utveckla detta värde. Det räcker om ni tillägnar er åtminstone en av dessa fyra mänskliga egenskaper.

*Eftersom människan inte fruktar synd
och saknar kärlek till Gud
har goda mänskliga egenskaper minskat bland människor.
Detta är till stor skada för världsfreden.
« telugu-vers»*

Till och med för en dumbom, utan intelligens eller intellektuella förmågor, räcker det att frukta synden. Ni kanske äger ett överflöd av rikedom, guld och världsliga ägodelar, men fruktar ni inte synden kan ni bara betraktas som ett dumhuvud. En gång sade Prahlada till sin far: "Varför dödar du oskyldiga människor på samma sätt som du jagar vilda djur i skogen? Du hemfaller åt våldshandlingar för att utvidga ditt kungadöme. Vad vinner du på att döda så många människor? Detta är inte vad du förväntas göra. Hur kan den som blivit slav under sina inre fiender besegra sina yttre fiender? Det finns många mäktiga fiender inom

dig. Vilka är de? De är begär, vrede, girighet, självbedrägeri, högfärd och avund. Eftersom du kapitulerat för dessa sex inre fiender dödar du oskyldiga i yttervärlden. Det är en stor synd." Först och främst bör ni döda era inre fiender såsom begär, vrede osv. Bara då kan ni utveckla fruktan för synd. Vad är orsaken till den oro som råder i landet nu för tiden? Orsaken är att man inte fruktar synd och inte älskar Gud. Det råder oro och missnöje vart man än riktar blicken, mot skogen eller bergstopparna, mot städerna eller byarna. Ni inser alla att om man bara har en ring runt handleden hörs det inget ljud, men så snart man har ytterligare en ring blir det oväsen. På motsvarande sätt gäller att närhelst två människor möts uppstår oro och missnöje. På grund av Kali-tidsålderns inverkan finner man ingen fördragsamhet, sympati, vänskap, medkänsla eller vänlighet längre. Överallt råder bara egoism och egenintresse.

Nutidens studenter bör förplikta sig att arbeta för samhällets välfärd och för beskyddandet av samhället i sin helhet. Först då blir deras utbildning värdefull. Ni kan bara uppnå frid när ni tjänar landet. Ni är födda och uppfostrade i samhället. Den hjälp och uppmuntran ni får av samhället är orsaken till era framsteg. Därför bör ni tjäna samhället och visa det tacksamhet.

Hjälp andra så mycket ni kan

När ni säger det som är gott kan ni vinna andras förtroende. Kejsar Bali sa till sin guru att det inte fanns någon större synd än att bryta sitt löfte. Han till och med satte sig över sin gurus råd för att hålla fast vid sanningen. När Vamana bad Bali om tre steg av hans rike varnade hans guru Sukracharya honom med orden: "O Bali! Han är inte någon vanlig människa utan Herren Narayana Själv. Du kommer att bli utfattig om du ger honom de tre stegen av ditt rike Han bett om." Bali svarade: "Svami, när Gud Själv sträckt ut Sin hand mot mig för att tigga, hur skulle då jag kunna neka? Jag kommer helt bestämt att uppfylla mitt löfte. Jag

bryr mig inte om vilket mitt öde blir. Det är min stora lycka att jag kan få ge Honom något. Kan jag uppleva någon större lycka än denna? Jag är beredd att göra vad som helst för att få uppleva denna sällhet.”

Heder vinner man genom att hålla sitt ord. Ungdomstiden kan liknas vid ett passerande moln som dyker upp och försvinner. Ungdomstiden är inte början på livet och varar inte heller till livets slut. Den varar en kort tid i livets mitt likt rinnande vatten under fötterna. Hur länge kan den bestå? Ni bör inte vara stolta över er ungdom som är så obeständig och kortvarig. Med samhällets framtid och välfärd i åtanke bör ni utveckla en klar vidsynthet och ett orubbligt sinne. Inte bara det, ni bör också skänka era föräldrar ett gott rykte. De arbetar hårt och uthärdar alla slags svårigheter för er välfärds och framgångs skull. Deras enda önskan är att ni studerar flitigt, kommer er upp i livet och förtjänar ett gott rykte. Därför bör ni bemöda er om att skänka dem frid och lycka.

Trots all sin utbildning lär en dåraktig person inte känna sitt verkliga Jag. Vart leder all denna moderna utbildning? Den ger bara boklig kunskap. Den ger er inte gott rykte. Ni kan bara vinna ett gott rykte i samhället genom goda handlingar. Försök lindra era medmänniskors lidande. Hjälp andra i den utsträckning det är möjligt. Bara för att Sai Baba bett er utveckla en anda av uppoffring bör ni dock inte överskrida er förmåga. Ni kan inte tappa upp mer vatten än ert kärll rymmer. Om ni önskar mer vatten måste ni ha ett större kärll. Det innebär att ni bör öppna ert hjärta. Då kommer där att rymmas vidsynta känslor.

Studenter!

Närhelst någon tanke uppstår i er bör ni använda er urskillningsförmåga till att avgöra om den är god eller dålig, riktig eller felaktig. Endast efter denna undersökning bör ni agera. Handla inte förhastat. *Brådska innebär bortkastad tid och leder till oro, så ha inte bråttom* (eng haste makes waste, waste makes worry. So, do not be in a hurry). Ta er tid att tänka efter innan ni gör något. Det betyder dock inte att ni bör slösa bort tid i onödan. Tid är Gud.

Situationen i dagens samhälle är sådan att människor försöker missbruka

till och med andras goda handlingar. Även om ni hjälper dem försöker de skada er. Utan tvekan bör man hjälpa också dem som skadar en.

Det ligger inget stort i att hjälpa dem som hjälpt er.

*Ädel är den som hjälper
även dem som skadat honom.*

« telugu-vers »

Ni måste dock använda ert omdöme då det gäller att hjälpa andra. Ni bör bedöma i vilken utsträckning ni kan hjälpa sådana personer. Jag har tidigare berättat denna historia: När Mohammad Ghori anföll Prithvi Raj blev han totalt besegrad av Prithvi Raj, men eftersom denne var en storsinnad härskare förlät han Ghori och frigav honom. Senare anföll Mohammad Ghori åter Prithvi Raj, besegrade honom, tog honom tillfånga och gjorde honom blind. Han visade inte Prithvi Raj någon tacksamhet fastän denne tidigare tillätit honom återvända hem oskadd. Ni bör därför vara försiktiga när det gäller att förlåta en grym människa. Tveklöst är förlåtelse en ädel dygd, men den gör mer skada än gott om den tillämpas på en illasinnad person. Ni bör förlåta en sådan person en eller högst två gånger. Ni bör inte förlåta honom varje gång han skadar er för då råkar ni illa ut.

Råd om hur man kontrollerar vrede

Hys alltid positiva känslor för och goda tankar om alla. Ni bör dock noga beakta vad tiden och situationen kräver. Lär er tala milt, vänligt och behagligt. Det är bara för er egen tillfredsställelse, inte för andras. Då och då överväldigas ni av vrede och det skapar stor upprördhet i ert sinne, men ni bör försöka lugna ner det. Handla inte i affekt omedelbart under ett vredesutbrott.

*Den som hyser vrede kommer inte att bli framgångsrik
vad han än företar sig.
Han kommer att begå synder och
han kommer att förlöjligas av alla.
Hans närmaste kommer att överge honom.
Han kommer att förlora all rikedom och respekt.
Hans vrede kommer att bli hans undergång.
« telugu-vers»*

Studenter! Det finns vissa metoder för att ta kontroll över er vrede. Första steget är att lämna platsen så snart ni känner vrede och dricka en kopp kallt vatten. Gå in och betrakta ert ansikte i en spegel. Ni kommer att se hur fult och förvridet ert ansikte är när ni är arga. Ni kommer att likna Surpanakha. Då kommer ni att känna avsky för er egen ilska och säger till er själva: "Fy skam. Jag borde aldrig ge utrymme åt vrede." Om trots dessa åtgärder er vrede inte avtar bör ni genast gå till badrummet, öppna kranen och ställa en hink under. När vattnet börjar rinna ner i hinken använder ni det uppkommande ljudet som tonläge och börjar sjunga det gudomliga namnet. Alla era synder tvättas bort när ni sjunger lovsånger. Ni kan också gå ut en stund på en rask promenad. Alla dessa metoder verkar som en medicin och hjälper er kontrollera er vrede.

Våra förfäder brukade utveckla sina naturliga mänskliga värden genom att tillämpa sådana metoder. På den tiden fanns inga tabletter som kunde minska upprördhet och lugna sinnet. Så snart någon nu för tiden blir upprörd ordinerar läkaren en tablett. Dessa tabletter verkar som nervlugnande medel och man somnar. Ni bör inte vänja er vid sådana tabletter. Vilken medicin förväntas vi ta? *Att sjunga Guds namn är den enda vägen till befrielse i denna Kali-tidsålder.* Att sjunga Guds namn är av största betydelse i denna Kali-ålder. Det finns ingen bättre medicin än namasmarana. Sjung därför alltid Guds namn. Detta befriar er från alla era problem och all er oro och skänker er frid och sällhet. Vad är den största kraftkällan i denna Kali-tidsålder?

*O du ädle!
Det finns ingen tidsålder som Kali-åldern,
för man kan i denna tidsålder nå befrielse
genom att bara sjunga Gud namn.
« sanskrit-vers»*

Sjung Guds namn och upplev sällhet

Det finns inget bättre i denna Kali-tidsålder än att sjunga Guds namn (namasmarana). Detta är den bästa medicinen för alla världsliga problem och svårigheter. Meditation, offrande och tillbedjan föreskrevs som det främsta sättet att uppnå befrielse i Krita-tidsåldern, Treta-tidsåldern respektive Dvapara-tidsåldern. Att upprepa Guds namn är den lättaste vägen till befrielse i denna Kali-ålder. Därför är de som fötts i denna tidsålder mer lyckligt lottade än de som levde under de andra tre tidsåldrarna. Tyvärr lyckas dock nutidsmänniskan inte följa denna lätta väg. Ni kan inte sitta stilla ens några minuter. Hur kan ni då utföra någon krävande form av andlig övning? Det är omöjligt. Ta därför er tillflykt till att sjunga Guds namn (namasmarana). Det finns ingen mer upplyftande andlig övning än denna.

När ni oavbrutet sjunger Guds namn fördrivs alla era dåliga egenskaper. Ni kan själva erfara hur ni fylls av sällhet när ni sjunger Guds namn. Därför beskrivs Gud som musikälskare (ganalola, ganapriya). Den vise Narada sjunger alltid Herren Narayanas gudomliga namn. Detta är hans huvuduppgift. Gud blir hänryckt när Han lyssnar till denna sång. Det ger så mycket sällhet att sjunga. Det tar tag i ens hjärta så att man förlorar sig i hänryckning. Det är därför som sjungande anses som det mest värdefulla. Man kanske inte är bekant med nyanserna i musiken, såsom tonhöjd, rytm, melodi och takt, men man bör sjunga med känsla från hela sitt hjärta. Det finns tre sätt att uttrycka Guds namn. Ni kan be med ord: "O Rama, jag ber Dig, beskydda mig", eller detsamma kan uttryckas i form av en dikt. Dessa uttryckssätt är dock inte lika behagliga

att lyssna till, som när ni uttrycker samma bön i form av en sång. Som sång går bönen direkt till hjärtat, för sjungandet är fyllt av så mycket ljuvhet och sällhet. Därför sjunger Narada oavbrutet det gudomliga namnet: "Narayana, Narayana..."

En gång sökte Narada upp Herren Narayana och bad till Honom att förklara varför det ligger sådan kraft i att sjunga Ramas namn. "Narada! Det finns en papegoja i trädet. Gå och be den sjunga Ramas namn en gång", sade Narayana. Lydande Hans uppmaning gick Narada fram till papegojan och bad den sjunga Ramas namn. I samma ögonblick som papegojan hörde det gudomliga namnet Rama föll den död ned från trädet. Narada gick tillbaka till Narayana och sade: "O Herre! När jag på Din uppmaning bad papegojan sjunga Ramas namn tog den sitt sista andetag." Då sade Narayana: "O Narada! Bekymra dig inte för papegojans död. Just nu har en ko fött en kalv. Gå och be kalven sjunga Ramas namn." Narada var rädd att kalven skulle gå papegojans öde till mötes, men han lydde Narayanas uppmaning och bad kalven sjunga Ramas gudomliga namn. Så snart den nyfödda kalven hörde Ramas namn föll den också död till marken.

När Narada berättade detta för Narayana gav Denne honom ytterligare ett uppdrag: att gå till ett slott där en kung välsignats med en son och be prinsen sjunga Ramas gudomliga namn. Narada greps av fruktan, men Narayana insisterade på att Narada skulle följa Hans uppmaning. Narada gick till slottet och bad den nyfödde prinsen sjunga Ramas namn en gång. Prinsen hälsade vördnadsfullt på den vise Narada och berättade att genom att bara en enda gång få höra Ramas namn förvandlades han från en papegoja till en kalv och från en kalv till en mänsklig varelse, en prins. Han tackade den vise Narada för att denne gjort honom förtrogen med Ramas namn. Det gudomliga namnet skänker alltså mänskligt liv, som anses vara en sällsynt gåva.

(Sathya Sai Baba avslutade Sitt tal med lovsången "*Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare...*")

Ur: *Sanathana Sarathi*, oktober 2011, s.298-305.

Håll fast vid sanningen under alla omständigheter

Sathya Sai Babas Amrita Dhara-tal i Sai Kulwant Hall,
Prasanthi Nilayam, 13 juli 1996.

*Om en handling utförs med ett ädelt syfte bär den med säkerhet frukt.
Om syftet är ondskefullt kommer resultatet att bli därefter.*

« telugu-vers»

*Elefanten förlorar inte sin kraft och storhet
bara för att hundar skäller på den.
Inte heller påverkas ädla själar det minsta av
att illvilliga personer kritiserar och förlöjligar dem.*

« telugu-vers»

ATT STÅ FAST VID SANNINGEN LEDER TILL GOTT RYKTE

Studenter! Nu för tiden breder avund och egoism ohejdat ut sig över hela världen. Om en av studenterna får högsta betyg blir de andra studenterna avundsjuka på honom och om någon är frisk och lycklig blir andra avundsjuka på honom. Den fattige är avundsjuk på den rike. Detsamma kan sägas om fåglar och andra djur. Tranor gör narr av svanar. Gökens vackra sång tycker kråkor låter illa. Världsliga människor är som kråkor. Därför bör de som valt sanningens väg inte bry sig om vad andra säger utan de bör bemöda sig om att leva ett rättfärdigt liv.

Låt er inte rubbas av andras kritik

Utan att bry sig om hundars skällande fortsätter elefanten värdigt framåt. På vilken nivå befinner sig elefanten och på vilken nivå är hundarna? Det går inte att jämföra dem. Likaså fortsätter göken sin vackra sång utan att låta sig störas av kråkornas kraxande. Slutar den sjunga bara för att kråkorna kraxar mot den? Nej. På liknande sätt må människor vara

avundsjuka på er godhet, era framsteg, ert välbefinnande och er renhet, men ni bör bevara ert hjärta rent utan att bry er om dem. Ni bör inte nedslås eller rubbas av deras negativa känslor och kritik.

Om en handling utförs med ädelt syfte bär den med säkerhet frukt. Därför bör ni bevara era egna känslor rena, inte förändra dem på grund av andras påverkan. *Som känslorna är, så blir resultatet.* Vilken karaktär er handling än uppvisar kommer ni att få skörda dess frukt.

Gud beaktar era inre känslor, inte era yttre förehavanden, men världsliga människor beaktar bara era yttre handlingar och kanske gör narr av er. Gud älskar rena känslor. Han är nöjd med er om era inre känslor är rena. Ni måste hysa rena känslor för att erfara det gudomliga som genomsyrar allt. Alla era handlingar präglas av era känslor. De reflekterar ert inre väsen. Allt ni ser i yttervärlden är inget annat än reaktionen, återspeglings och genljudet av era inre känslor. Därför måste ni på rätt sätt utnyttja er kropp, er tid och er energi för att rena era känslor.

Ge upp världsliga känslor och utveckla gudomliga känslor

Nutidens människor utför olika slags andliga övningar. Vad innebär andliga övningar? Innebär de att sjunga Guds namn, meditera eller sjunga lovsånger? Allt detta är endast hängivna handlingar. Sanna andliga övningar innebär att rätta till sina brister och ge upp det falska självet känslor. Ni bör utföra världsliga handlingar med en känsla av obundenhet. Fokusera på skaparen (Kshetrajna), inte på det skapade (kshetra). Det betyder att ni bör ge upp världsliga känslor och utveckla gudomliga känslor. Lämna det världsligas (pravritti) väg och välj den andliga (nivritti) vägen. Det är den verkliga andliga övningen. Detta att se, höra, tänka och bli bunden till människor och ting är världsliga aktiviteter. Ni bör höja er över allt detta. Det är kännetecknet på andlighet. Ni bör försöka förstå andlighetens natur. Vad är dess källa? Jag har sagt detta till våra studenter vid många tillfällen. Aham har sitt ursprung i Gud (atman). Aham betyder 'Jag'. Det är Guds första namn. Alla människor uttalar detta ord 'Jag' i sin världsliga tillvaro. Från detta Aham uppstår sinnet. Talet har sin grund i sinnet. Därför är Aham Guds (atmans) son, sinnet Guds sonson och talet Guds sons sonson. Alla tillhör Guds (atmans) familj. De har bara en egenskap, nämligen sat-chit-ananda, varande, medvetande, sällhet. Alla tre, Aham, sinnet och talet, är begåvade med sat-chit-ananda. I själva verket genomsyrar sat-chit-ananda allt. *Med händer, fötter, ögon, huvud,*

mun och öron överallt genomsyrar Han hela universum. Vart ni än ser finner ni denna livsprincip sat-chit-ananda. Detta är Guds kännetecken. När ni säger att Gud saknar kännetecken, varifrån kommer då detta varande, medvetande och denna sällhet (sat-chit-ananda)?

Liksom elden har tre egenskaper, nämligen den röda färgen, hettan och förmåga att brinna, har också Gud tre egenskaper – sat, chit och ananda. Sat är det som existerar i evighet, som är oföränderligt, rent och osjälviskt. Detta är sat-principen. Sedan kommer chit. Det betyder insikt eller medvetande. Hur uppstår då ananda (sällhet)? Kombinationen av sat och chit leder till ananda. Det är därför alla strävar efter lycka från födelsen till döden. Studenter blir lyckliga när de klarar sina tentamina, men denna lycka är kortvarig. De önskar att uppnå ännu högre nivåer i sin utbildning, men inte heller efter att ha avlagt högre examina är de lyckliga. De vill försäkra sig om ett arbete, men inte ens efter att ha lyckats skaffa sig ett arbete är de lyckliga. De hoppar från det ena begäret till det andra livet igenom. Det finns ingen ände på deras begär. Eftersom de hyser obegränsade begär kan de inte vinna bestående lycka.

Tro och kärlek är väsentliga på den andliga vägen

Världslig lycka är kortvarig. Det är inte värdigt en människa att sträva efter den sortens lycka.

Var inte stolta över er rikedom, er avkomma och er ungdom.

Tidens föränderlighet kan snabbt beröva er dessa.

« sanskrit-vers »

Allt världsligt förändras och går förlorat på kort tid, men ni betraktar det som bestående och slösar bort ert liv på att sträva efter det. Allt detta är bara som en dröm. Bostäderna och palatsen ni ser i en dröm är borta när ni vaknar. Inte heller existerar det ni ser i vaket tillstånd i ert drömtillstånd. Det ena är en nattlig dröm och det andra är en dagdröm. Båda är i själva verket drömmar, men ni är närvarande i båda. Således är

ni den allestädes närvarande gudomliga principen. Denna eviga gudomliga princip finns inom er, inte i det yttre. Den lycka världsliga saker och ting och människor ger er är inte bestående. Allt detta är som passerande moln, men människan betraktar dem som bestående och gör sig stora ansträngningar och utstår mycket besvär för att uppnå världslig lycka.

Ni måste välja den andliga vägen för att kunna erfara sanningen. Tusentals människor väljer den andliga vägen och utför många andliga övningar, men hur många upplever sällhet? De utför andliga övningar i årtal och hinner bli gamla under tiden. Till slut lämnar de denna världs oro och fåfänga strävan utan att ha uppnått något resultat. Vad beror det på? Det beror på att de saknar orubblig tro. Inte heller har de kärlek i sitt hjärta. Jag har många gånger sagt till er att det finns två grundpelare i andlig utveckling. Grunden för att klättra uppför på den andliga stegen är kärlek och för att nå toppen krävs tro. Bara när det finns både kärlek och tro kan ni klättra uppför den andliga stegen och nå ert livs mål. I dag har somliga kärlek men inte tro, och andra har tro men ingen kärlek. Endast tro räcker inte utan kärlek är helt nödvändig. Tro och kärlek är nära förbundna med varandra.

Idag är många andliga sökares hjärta fyllt av negativa tankar. Hur kan de då uppnå positiva resultat? Först och främst bör de upphöra med sina negativa tankar.

*Man kan fylla ett tomt huvud med vad som helst,
men är det möjligt att fylla huvudet med något
om det redan är fullt av annat?
Hur kan det fyllas med heliga känslor
om det inte först töms på negativa tankar?
« telugu-vers»*

Alla måste förr eller senare lämna denna värld. Människokroppen är inte bestående. Även frukterna av våra handlingar är övergående som passerande moln. Varför skulle ni utstå så svåra umbäranden för dessa

tillfälliga resultatets skull? Människor anstränger sig inte för att erfara Gud som är sann och evig. De ägnar sig energiskt åt utbildning för att kunna förvärva världsliga ägodelar (bhukti), inte befrielse (mukti). Vad kan denna världsliga utbildning ge oss? Den kan bara ge oss världslig framgång, makt och position, men det är endast två saker ni bör värna om i detta liv: Det ena är sanning och det andra är gott rykte.

*Vårt liv i världen är obeständigt.
Ungdom och rikedom är också obeständiga,
liksom hustru och barn.
Endast sanning och gott rykte består.
« sanskrit-vers »*

Erfar enheten i mångfalden

Ni bör förtjäna gott rykte. Hur kan man göra det? Bara genom att följa sanningens väg. Det går inte på något annat sätt. Den som följer den vägen förtjänar gott rykte. I själva verket är sanning Gud. Sanningen genomsyrar allt. Sanning utgör själva grunden för vårt liv. Därför uppmanar oss vår forntida kultur: *Tala sanning, tala vänligt och säg inte någon obehaglig sanning. Tala sanning, handla rättfärdigt.* Ni bör basera ert liv på sanning och rättfärdighet. Om ni önskar förtjäna ett gott rykte i denna fysiska värld bör era handlingar också vara goda. Världen respekterar er så länge ni äger rikedom, guld och andra världsliga ägodelar. Vad är det egentligen människor respekterar er för? Ni invagar er i den tron att de respekterar er som person. Nej, nej, så är det inte. De respekterar inte er utan er rikedom, höga position, makt och intellektuella förmåga. Ni bör förtjäna respekt genom er goda karaktär. Endast god karaktär ger gott rykte. Ni bör ha både goda personliga egenskaper och vara goda samhällsmedborgare. Först och främst bör man ha goda personliga egenskaper. Hur kan någon utan goda personliga egenskaper vara en god samhällsmedborgare? Om ni är en god samhällsmedborgare kommer eftervärlden att minnas er som en god människa.

Vad är den verkliga innebörden av ordet historia? Hans (Guds) historia (eng. His story) är historia. Det innefattar historien om avatarer som Rama och Krishna. Ni kan inte skildra ert eget liv och kalla det historia. Det skulle i själva verket bli en förolämpning mot verklig historia. Sann historia handlar om Gud. Beskrivningen av avatarer och de ideal som dessa framhållit är sann historia. Ni bör inte förbli enbart dödliga. Ni bör bli odödliga genom att vinna bestående ryktbarhet och en plats i historien. Ni bör inte trakta efter världsliga framgångar som är flyktiga som passerande moln. Finns det inte många rika och högt utbildade intellektuella i denna värld? Dessa så kallade intellektuella ser dock bara olikheter och mångfald istället för enhet. Världen behöver dygdiga personer som ser enhet i mångfalden, inte pseudointellektuella som splittrar enheten i mångfald. Bara de som ser enheten i mångfalden uppnår en framstående plats i historien. Inse därför att enhet är mångfaldens grund. Namn och former varierar, men den gudomliga grunden är en och densamma i dem alla. Denna grund är sanning. Hur erfar vi denna sanning? Inte med hjälp av lärares undervisning eller genom studiet av böcker. Den kan inte köpas på torget, och inte heller kan en vän skänka er den. Den måste erfaras i ert eget praktiska liv. Låt denna sanningens princip vara ert mål i varje ögonblick av ert liv. Det är äkta mänsklighet. *Det rätta sättet att studera mänskligheten är att studera människan.*

Mänsklighet kännetecknas av överensstämmelse mellan tanke, ord och handling, men hur många människor lever enligt detta idag? Hur många har förmågan att uppleva enhet? År efter år utför de andliga övningar. De utför det ceremoniella studerandet av många heliga skrifter som Ramayana, Bhagavata och Mahabharata, men till vilken nytta? Får de något utbyte av detta? Fråga er själva med handen på hjärtat. Då kommer ni att kunna erfara sanningen. Har ni gjort ens de minsta andliga framsteg? Nej, inte alls. Det är ingen mening med att leva ett sådant liv överhuvudtaget. Ert hjärta är ert vittne. Vad är det då för mening med att utföra alla dessa andliga övningar, delta i andliga möten, studera heliga skrifter och ägna sig åt bön och tillbedjan? Resultatet av alla

dessa bemödanden kan liknas vid rostade sädeskorn som skingras till och med av en liten vindpust. Detta är inte vad ni bör ägna er åt. När ni gör verkliga andliga framsteg kommer ert hjärta att bekräfta detta. Ni bör sträva efter att uppnå sanna andliga framsteg.

Skydda sanning och rättfärdighet

Studenter! I dag har alla era handlingar blivit konstlade (eng.artificial). Vad ni än gör, gör det helhjärtat. Förslagenhet och det konstlade (eng.art) tillhör yttervärlden medan hjärtat (eng.heart) finns i ert inre. Följ därför ert hjärta. Det är meningslöst att följa andra. *Åsikter varierar från person till person.* Det finns lika många åsikter som huvuden. Också handlingarna och deras resultat varierar från person till person. När så är fallet, varför tar ni då efter andra? Följ ert hjärtas bud. *Att ta efter andra är mänskligt men att själv skapa är gudomligt.* Skapandet kommer från ert hjärta. När ni lyssnar till ert hjärta skingras alla era tvivel. Ni kommer att göra framsteg på den andliga vägen, trots alla tänkbara svårigheter och hinder, och slutligen erfara sanningen. Det är det som kallas "Sathya Smriti", att komma ihåg sanningen. Låt er uppslukas av sanningens vibrationer. Dessa vibrationer finns överallt, men ni kan inte se dem. Bara för att ni inte kan se dem kan ni inte förneka deras existens. Det finns luft överallt omkring oss, men era ögon kan inte se den. Kan vi därför förneka dess existens? Likaså finns gudomliga vibrationer i er, med er, över er, under er och runt er. Ni måste göra ert bästa för att erfara denna gudomliga grund, atman.

Många utför andliga övningar eller deltar i möten för att lyssna till berättelserna om ädla själar, men de tar det inte till sitt hjärta. På samma sätt som vi andas ut den luft vi andas in, behåller vi inte något av det vi hör. Ni bör insupa allt gudomligt och frigöra er ifrån allt världsligt. Människor nuförtiden utför andliga övningar, men det ger dem inte någon verklig sällhet. Det beror på deras bundenhet till världen. Världsliga ägodelar är

obeständiga. Ni måste till slut lämna dem alla. Vad som alltid är med er, i er, runt er och beskyddar er är endast sanningen. Det är den heliga väg ni bör följa. Det är meningslöst att sjunga 'Rama, Rama' mekaniskt. Ni repeterar detta bara med era läppar. Det kommer inte från hjärtat. Också en bandspelare eller en grammofonskiva kan repetera det gudomliga namnet i oändlighet. Vad ger det för utbyte?

Många talar om fri vilja, fri vilja, fri vilja. Ingen har fri vilja utom Gud. Ni kanske säger att ni har fri vilja, men egentligen har ni inte det. Ni bör använda er viljekraft till att skapa kontakt mellan ert hjärta och Gud. Här avses inte det fysiska utan det andliga hjärtat. Var ni än befinner er och vad ni än gör bör ni kontempera över Gud lika naturligt som ni andas in och ut. Denna andningsprocess fortsätter när ni sover, arbetar och till och med när ni grälar med andra. Detta är en naturlig process, och inget kan stoppa den. På liknande sätt bör ni ständigt kontempera över Gud i någon av alla Hans former, vad ni än gör. Ni bör sträva efter att följa denna väg som är sann och evig.

Studenter!

Vad ni måste utveckla i dag är sanning och rättfärdighet. Inga speciella insatser krävs för att beskydda denna värld. I själva verket kan ingen individ beskydda den. Bara sanning och rättfärdighet kan beskydda den, så det ni måste beskydda är sanning och rättfärdighet. Om ni gör det kommer dessa i sin tur att beskydda världen. Ni bör betrakta sanning och rättfärdighet som själva er livsuppehållande andning. *Om ni tillintetgör rättfärdigheten kommer den att tillintetgöra er, och om ni beskyddar rättfärdigheten kommer den att beskydda er.* I dag vet dock inte människor vad sanning och rättfärdighet innebär. *Sanningen förblir densamma i alla tider – det förflutna, nutiden och framtiden.* Sanningen förändras inte. Allt som förändras med tiden är bara världslig sanning. På morgonen innebär den andlighet (yoga), under dagen njutningar och lyx (bhoga) och på kvällen sjukdom (roga). Sådan är den världsliga sanningens natur. Det är inte alls någon sanning.

Gör er av med begär, vrede och girighet

Ramayana handlar om kampen mellan Rama och Ravana. Ravana hade bara ett fel och det var att han hade begär som ledde till hans fördärv. På motsvarande sätt orsakades kriget som skildras i Mahabharata av Duryodhanas girighet som ledde till hans fördärv. I Bhagavata berättas om Hiranyakasipu som gick sin undergång till mötes på grund av sin onda egenskap vrede. Således lär oss Ramayana, Mahabharata och Bhagavata att även om det bara finns en enda ond egenskap hos en människa är dess påverkan ytterst destruktiv och leder till denna persons fördärv. Vad kan då sägas om det öde som väntar dagens människa som har alla de tre onda egenskaperna begär, vrede och girighet? Dessa tre egenskaper är de största hindren på den andliga vägen. I själva verket utgör, som Gita förkunnar, dessa egenskaper själva huvudportarna till helvetet. Den som har dessa onda egenskaper kommer säkerligen att förgås. Därför bör ni först av allt bemöda er om att befria er från dessa onda egenskaper. Först om ni lyckas med detta blir ert liv värdefullt och ni förtjänar gott rykte. Annars får ni ett dåligt anseende. Utåt sett må ett fikon tyckas vackert, men när ni öppnar det kanske ni finner det fullt av småkryp. På liknande sätt uppvisar dagens människa en yttre förnöjsamhet. Hon uppträder som om hon vore lycklig. Det påminner om skådespelandet i en film. Det är inte sann lycka. Sann lycka har sitt ursprung i hjärtat. Det är sant förverkligande och sällhet. Det är er verkliga förmögenhet.

Vem är den fattigaste människan i denna värld? Det är den som har många begär. Vem är rikast i denna värld? Den som är nöjd med litet är rikast. Endast den som har förnöjsamhet kan vinna frid, men vem är nöjd idag? I själva verket ingen. Människor har begär, men blir aldrig nöjda. Deras begär ökar hela tiden. Människan bör ge upp sina begär och följa Krishnas budskap. När människan följer Krishna kan hon uppnå allt. På samma sätt undgår ni svårigheter när ni följer Rama. Sjung därför Guds namn och lyd Hans bud. I vilken utsträckning följer ni då Guds bud? Rama demonstrerade idealet att lyda sin faders vilja, men hur många följer idag sina föräldrars uppmaningar? Rama var sanningen

själv, men det människor följer idag är bara osanning. De utför Sathya Narayana Vrata-ceremonin en gång om året, men resten av året tar de sin tillflykt till osanning (asathya). Detta är inte rätt. *Kontemplera över Gud överallt, alltid, under alla omständigheter.* Människor gör inte den minsta ansträngning att följa sanningens väg. När än de öppnar munnen kommer det bara ut osanningar. De försöker inte ens förstå vad sanning innebär.

Människan är förkroppsligandet av sat-chit-ananda

Studenter! Överge under inga omständigheter sanningen. Håll fast vid den även om ni riskerar livet. Sanningen finner ni inom er, med er, runt er, och den beskyddar er precis som ögonlocken skyddar ögonen. Harishchandra förtjänade titeln Sathya Harishchandra genom att orubbligt hålla fast vid sanningen, sathya. Så mycket lidande han måste utstå, och så många svårigheter han måste fördrå! Han tvingades till och med sälja sin hustru och son. Han förlorade sitt kungadöme och blev uppsyningsman för kremeringsplatsen. Trots allt detta tappade han inte modet utan höll orubbligt fast vid sanningen. Slutligen manifesterade sig Gud Själv inför honom och återskänkte honom allt han förlorat. Dessutom förlänade Han honom titeln Sathya Harishchandra. Vedaskrifterna säger: *O ni odödlighetens barn! Lyssna.* Människan måste förtjäna titeln odödlighetens son, amruta putra. Ni är amruta putra, inte anruta putra, osanningens söner. Ni är födda som sanningens barn, inte osanningens. Gud är sanningen själv och alla är Hans avkommor. Precis som vattenbubblor uppstår i vatten har alla människor sitt ursprung i sat-chit-anandas ocean. Alla är sat-chit-ananda förkroppsligad. Alla bör inse detta. Ni är mänskliga endast till formen, men ni är i grunden sat-chit-ananda förkroppsligad. När sådana känslor är djupt rotade i ert hjärta, vilken sällhet ni kommer att uppleva! Känslorna bör inte vara konstlade. De bör vara ert hjärtas naturliga känslor.

Ni bör vara fullt förvissade om att ni är sat-chit-ananda förkroppsligad, att kroppen, sinnet och intellektet är förgängliga men att ni är den odödliga och eviga Ende, alltså atman. När ni utvecklar sådana djupa och orubbliga känslor uppnår ni gudsförverkligande.

Nutidens människor litar dock inte till sådana känslor. Hur kan de då erfara sin gudomlighet? Hys därför tro på er själva och på Gud. Om ni gör det kan ni uppnå allt. Var inte rädda, inte för någonting. Varför skulle ni vara rädda när ni följer sanningens väg? Sanningen är inte rädd för någonting. Det är därför Vedaskrifterna förkunnar: *Tala sanning. Endast sanningen kan segra.* Ni kan bara erfara den yttersta grunden, sanningen, genom att följa kärlekens väg. Alla Mina tal börjar och slutar med sanning och kärlek. Ibland tar Jag upp något annat ämne, men Jag talar alltid om sanning och kärlek. Jag håller inget tal där Jag inte berör dessa två ämnen, för sanning och kärlek är själva livets grund för alla. De kan liknas vid vår in- och utandning. Lika omöjligt som det är för människan att leva utan in- och utandning är det att leva utan sanning och kärlek. Sanning motsvarar inandning, 'so', och kärlek motsvarar utandning, 'ham'. Sanning och kärlek i kombination kan jämföras med det odödliga soham-mantrat, som är den livgivande kraften i våra liv.

Låt Gud bo i ert hjärta

Studenter! Utveckla sanning och kärlek redan nu när ni är så här unga. Missbruka aldrig sanning och kärlek. Håll fast vid sanningen och följ den rätta vägen. Människor förvanskar dock sanning och kärlek på grund av egoism och egennyttan. Sathya Harishchandra lyckades hålla fast vid sanningen då livsmiljön på den tiden var så ren. Inget kunde få honom att avvika från sanningens väg. Kali-tidsålderns dåliga inflytande är dock sådant att till och med Harishchandra, om han skulle ha levt idag, skulle förmås att tala osanning. Många är fast beslutna att tala sanning, men i praktiken talar de bara osanning. Det beror på Kali-tidsålderns inflytande. Ni får inte falla offer för Kali-ålderns inflytande. Låt er tro få ert hjärta att flöda över av sällhet. Det spelar ingen roll om ni inte utför några andliga övningar. Det räcker att ni vinnlägger er om sanning och kärlek. Våld får inget utrymme där sanning, rättfärdighet, kärlek och

frid råder. Hos dem som följer sanningens, rättfärdighetens, fridens och kärlekens väg får icke-våld sitt fulla uttryck. På grund av bristen på dessa mänskliga värden plågas idag världen av våld. Vart man än vänder blicken ser man våld, det må vara i hemmet, på offentliga platser, köpcenter, tåg, buss eller flygplan.

Livet nuförtiden är fyllt av rädsla och människan är fångad i världens villrådighet. Hela atmosfären är full av rädsla. Människan är full av rädsla även i sitt hem utan att våga gå ut någonstans. Var finns det ingen rädsla? I det gudomligas närhet finns ingen rädsla. Det finns inget utrymme för rädsla när ni låter Gud bo i ert hjärta, så det är det viktigaste ni kan göra. Människan har fått ett hjärta för att hon ska ge Gud utrymme där, inte världsliga tankar. Gud är inneboende i ert hjärta. Inte bara det. Gud har givit Sitt ord: *Jag vistas där Mina hängivna sjunger Mitt lov, Narada*. Ni finner Honom där man sjunger Hans lov.

Studenter bör lära känna Indiens kulturella arv

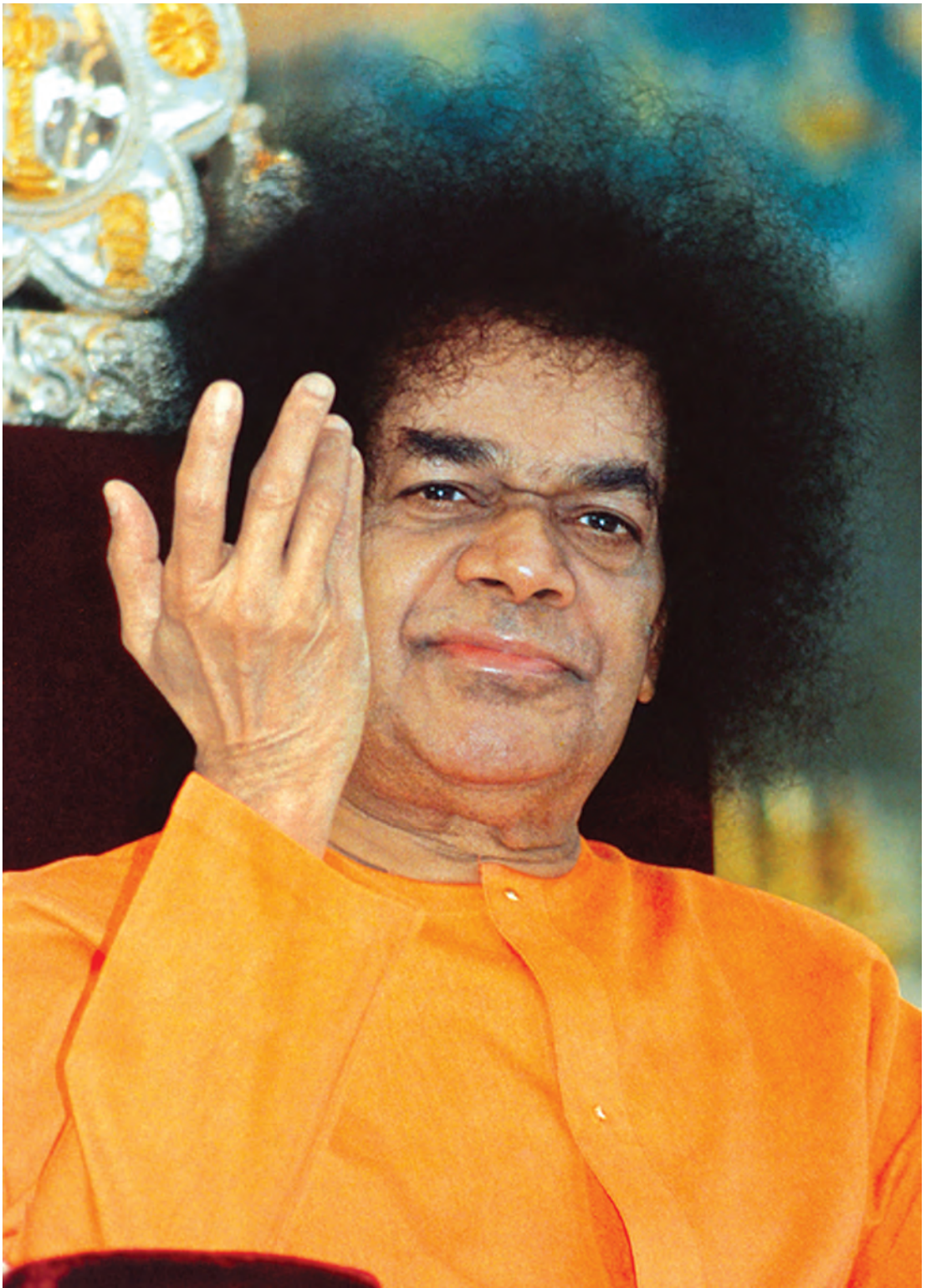
Studenter! Tala alltid sanning under alla omständigheter. Ni kanske upplever en del svårigheter i början, men egentligen är det mycket lätt att tala sanning. Det kräver ingen ansträngning. Om ni däremot vill tala osanning måste ni tänka efter och planera en hel del. Så mycket besvär det krävs för att tala osanning! Varför gör ni er så stort besvär för att tala osanning? Tala sanning så behöver ni inte alls anstränga er. Att tala sanning är lika lätt som att ta sönder en blommas kronblad. Så lätt det är att berätta om det som verkligen skett! Om någon skulle fråga er: "Vem har gjort översättningen?" kan ni genast svara: "Anil Kumar." Vill ni emellertid inte nämna Anil Kumars namn måste ni planera en hel del. Varför utsätter ni er för så många svårigheter? Varför talar ni inte sanning och rapporterar det ni verkligen ser? Behöver ni en spegel för att se ert armband? Ni kan se det direkt. Era ögon kan dock inte se ert Själv. Ni behöver ett tredje öga för att se Det. Detta tredje öga är kärlekens öga. Ni kan se allt med sanningens, rättfärdighetens och kärlekens ögon.

Utövandet av yoga innefattar tre processer: inandning, hålla andan och utandning. Det finns tre subtila nervbanor, ida, pingala och sushumna, genom vilken prana, livsenergin, strömmar ut i kroppen. Ida är den högra nervbanan, pingala är den vänstra och sushumna den centrala. När Mira sjöng sången: *O sinne! Sök upp Ganges' och Yamunas stränder* syftade hon egentligen på ida och pingala. Ganges och Yamuna finns i själva verket inom er. Ni behöver ingen biljett eller något fordon för att ta er till deras stränder. Det är mycket lätt att ta sig dit. Allt ni behöver göra är att fokusera er syn på en punkt mellan ögonbrynen. Då befrias ni från alla tankar. Där finns det tredje ögat, men ni kan inte se detta om ni försöker skära upp er pannas centrum. Ni kommer bara att få se blod flyta fram. Det tredje ögat finner man inte på den fysiska nivån. Det finns på en subtil nivå.

Gud kallas Trinetra, en som har tre ögon. Vad är anledningen till det? Alla människor har två ögon, med vilka hon kan se det förflutna och det nuvarande men inte framtiden. Bara Gud kan också se framtiden. Vår forntida indiska kultur är fylld med sådana djupa innebörder. Så helig, fulländad, upphöjd, ädel och lysande vår indiska kultur är! Studenter bör försöka inse det. Tyvärr vet de inte vad kultur är. Eliot forskade mycket om kultur och hävdade slutligen: "Kultur är ett sätt att leva." Vilket sätt avses? Det sätt som leder oss till mänskligt livs mål, och som vårt gudomliga och heliga kulturarv anvisar. Varför har indierna med sitt rika kulturarv kommit på avvägar? Bemöda er åtminstone hädanefter om att upprätthålla ert kulturarv. Det är möjligt endast genom kärlek.

(Sathya Sai Baba avslutade Sitt tal med lovsången *Prema Mudhita Mana Se Kaho...*)

Ur: *Sanathana Sarathi*, november 2011, s. 332-34.

En kärleksfull och sann guru

En gång nämnde min far i en intervju till Sai Baba att jag hade haft ett andligt intresse ända från barndomen. Baba svarade mycket kärleksfullt att jag kunde ha haft andliga intressen, men att mitt sinne var intresserat av andra saker. Jag förstod med en gång att det betydde att Sai Baba som är vittne till allt som händer i universum är medveten om alla nivåer i vårt medvetande. Vanligtvis har en normal människa både goda och dåliga sidor inom sig som finns där samtidigt. Våra gamla tendenser (vasanas) finns dock på olika nivåer av vårt medvetande beredda att slå ut i blom när omständigheterna är lämpliga för dem. De ytliga lagren kanske uttrycker något mycket heligt, men de djupare lagren kanske väntar på ett tillfälle att få uttrycka sig senare eftersom de nuvarande omständigheterna inte befrämjar det. Vi kanske mestadels är omedvetna om de djupare lagren, bara Gud är medveten om dem. Så var det för mig på den tiden.

Sai Baba antydde att även om det fanns ett andligt intresse så fanns det också djupare lager som lurade inombords och som var världsliga och väntade på att få komma till uttryck. På det sättet började min självvrannsakan efter mötet med det gudomliga. Från den stunden var jag väldigt intensivt inriktad på att hålla mig medveten om min djupare natur, dag för dag, i varje ögonblick. Detta är fascinerande att göra. Detta självgranskande kan vara en skakande upplevelse i början eftersom vi kan stöta på groteska aspekter av vår personlighet. Men om vi fortsätter utan rädsla ger det stor utdelning. När vi är medvetna om det som sker inom oss existerar ingen dom eller något fördömande. Vi betraktar oss själva så som vi är utan att beteckna något som gott eller ont. Om det görs på rätt sätt kan denna enkla medvetna uppmärksamhet på sig själv befria oss från tendenser (vasanas) som vi samlat på oss under många liv. Sai Baba hade på ett kärleksfullt sätt öppnat mina ögon för evigt genom att vänligt peka ut mitt inre tillstånd. Finns det någon mer kärleksfull och sann guru än Sai?

Ur: *Sanathana Sarathi*, juni 2014, s.26.

Utdrag ur "*My experiences with Swami*" av P.Krishna Kumar.

Nyheter från Sai-center

Kenya

Den 20 oktober 2013 serverade frivilliga från Sathya Sai-centret i Mombasa grönsakscurry, kål, ris, frukt, kakor och juice till 50 äldre boende och 25 personer anställda vid Little Sisters´hem för fattiga i Tudor Nyumba ya Wazee. Uppträdande med sånger, danser och skådespel hade förberetts för att underhålla de boende. Den 19 oktober 2013, anordnades ögonundersökningar för de boende och det delades ut läsglasögon och medicin. En övningscykel donerades till fysioterapienheten på hemmet. Dessutom delades det ut 50 set med sänglakan och kuddöverdrag, 50 handdukar och 70 par gummisandaler. Personalen och de boende på Little Sisters´hem för fattiga var tacksamma för de så kärleksfullt givna gåvorna, underhållningen och den hjälp de fått.

Bethdaida-hemmet i Korrompoi byn i Kitenegela, söder om Nairobi är ett hem för kvinnor 85 år eller äldre samt för de som är fysiskt handikappade. Tjugofem studenter, en f.d. elev samt två lärare från Sathya Sai skolan

i Kisaju delade den 20 oktober 2013 ut mat och andra förnödenheter såsom filter, ris, grönsaker, salt, olja, socker samt majsmjöl och färska tomater, lök, kål och grönkål från Sathya Saiskolans farm vid Bethsaida-hemmet.

Ur: *Sanathana Sarathi*, mars 2014, s.27-28.

Malaysia

Den 18 mars 2014 organiserade Sathya Sai-organisationen i Malaysia tillsammans med andra organisationer ett möte för olika trosinriktningar, för att be för offren på det malaysiska planet Airline Flight MH370 som försvann den 8 mars 2014. Omkring 100 människor, inklusive lokala ledare för muslimer, kristna, buddister, sikher och hinduer, deltog i mötet vid den majestätiska moskén Tuanku Mixan Xainal Abidin. Moskén är även känd som Järnmoskén i Putrajaya, Malaysia. Middag serverades till alla deltagarna och följdes av böner som leddes av ledarna för de olika religiösa grupperna samt en presskonferens. En regeringstjänsteman från statliga enhets- och integrationsdepartementet i Malaysia deltog i mötet.

Ur: *Sanathana Sarathi*, juni 2014, s.28.

En lätt beröring av Baba botade polio

I december 1972 skulle jag framlägga min forskningsuppsats på en internationell konferens i Bangalore, Indien. Amma (Smit. Jagannathan) sa åt mig att besöka Sai Babas ashram i Whitefield, Bangalore. Den 29 december 1972 var min sista dag på konferensen. På morgonen reste jag med min svägerska för att se Sri Sathya Sai Baba i Whitefield för första gången. Jag köpte en liten blomstergirlang och gick in till Babas ashram. Människor satt runt ett mycket stort träd där det fanns en staty av Krishna. De höll på att sjunga lovsång och jag satte mig också där.

Vid den tiden led jag av svullnad i båda mina knäleder och en hög feber. Nära mig satt en femtonårig pojke i rullstol och hans mamma stod bredvid honom. Hon berättade för mig att pojken lidit av polio sedan barndomen och att han inte kunde gå. Hon hade nu tagit honom till Sai Baba för att han skulle bli botad. Inom mig tänkte min medicinskt utbildade hjärna: Hur kan någon bota polio? Vid min sida satt en amerikansk dam som sa att Baba inte skulle ge någon darshan (närvaro av helig man) den dagen. När jag hörde detta sköljde en våg av kyla igenom min kropp. Jag vred på mig så att jag satt vänd åt det håll varifrån Sai Baba vanligen brukade komma och jag satt med stängda ögon. Jag började be till Baba att om Han var Gud skulle Han komma ut eftersom jag endast hade kommit dit för att få Hans darshan. Jag fortsatte med att be till Honom att vänligen ge mig ett arbete i U.K. så att jag kunde få resa utomlands och studera. Jag kunde inte behärska mig och fortsatte att be att om Han var Gud skulle Han bota mina knän. Plötsligt öppnade jag mina ögon och såg Sai Baba leende stå mycket nära framför mig. Jag upplevde en slags magnetisk kraft strömma genom min kropp. Han tittade rakt in i mina ögon med

moderlig kärlek och gick därefter till poliopatienten och sa: "Doktorn låt oss bota honom." Han berörde pojkens axel, drog upp honom och sa "Gå". Den sjuke pojken tittade olyckligt mot Baba och sa "Jag kan inte gå". Baba sa befallande åt honom: "Du kan gå! Gå!" och gav honom en knuff. Pojken började gå sakta och därefter ökade han farten. Jag var förvånad över att se allt detta fortfarande med blomstergirlangen i mina händer, eftersom jag ännu inte hade gett den till Baba. Han kom tillbaka till mig och tog min två rupie-girland, delade på den och började ge delarna till människorna runt omkring. Lovsången blev nu starkare och Baba gick iväg mot krishnastatyn för att vara bland dem som sjöng lovsång. Pojkens mamma började gråta av tacksamhet till Baba för att Han botat hennes barn från polio. Sai Baba hade kallat mig "doktor". Hur visste han om att jag var läkare?

Jag kom tillbaka hem och Amma och Appa (Smt. och Sri Jagannathan) var de lyckligaste själarna på jorden över att få lyssna till min mirakulösa upplevelse med Baba. I januari 1973 fick jag ett telefonsamtal från U.K. och den 9 februari 1973 flög jag till London. När jag anlände till London insåg jag att mina två böner till Sai Baba hade infriats, eftersom jag nu befann mig utomlands för att studera och svullnaden i mina knäleder också hade försvunnit.

Ur: *Sanathana Sarathi*, mars 2014, s.23, 26.

Utdrag ur "*Spirituality and Health*" av Dr Charanjit Ghool.

Lev i kärlek

*Nuförtiden har falskhet, orättvisa och ondska
blivit mycket utbredda i världen.*

Mänsklighet har försvunnit.

*Bakom den mänskliga formen finner man
inga sanna mänskliga egenskaper.*

Mänskliga värden har övergetts.

Det finns ingen kärlek mellan människor.

Om kärlek går förlorad, vad återstår då?

Kärlek är liv.

En människa utan kärlek är som ett levande lik.

Utveckla därför kärlek.

Dela kärleken med andra.

Lev i kärlek.

Detta är vad som behövs i denna Kali-tidsålder.

-Sathya Sai Baba

Ur: *Sanathana Sarathi*, mars 2014, baksidan.

